

[Løvig Simonsen]

Man kan diskutere risici ved så mange ting. Der er noget, der hedder en frivillig risiko, og der er noget, der hedder en ufrivillig risiko, og det er bl.a. det, vi tager stilling til.

Både hr. Ahlmann-Ohlsen og jeg var jo til stede, da Cemtek havde sin paneldebat i Bellacenteret. Jeg tror, vi alle sammen lagde mærke til, at der i indbydelsens forord stod, at en sådan afgørelse om de kemiske industrier er en politisk afgørelse, og det er vi enige i. Det kan være ubehageligt, men det er vel nødvendigt, at vi også tager disse ting op.

Jeg vil sige til fru Dagmar Mørk Jensen, at jeg forstår, at de Radikale er enige i sigtet med forslaget, og jeg har også forstået, at man gerne vil være med til at prøve på at få noget positivt ud af dette forslag, så vi kommer et skridt videre. Det vil jeg gerne sige tak for, men det er ikke sikkert, at det er nok. Jeg vil gerne sige, at vi ikke går på akkord med hensyn til at hjælpe medarbejderne. Men en løsning kunne jo være, at vi sammen prøvede på at finde frem til nogle af de muligheder, som ligger i en ny produktion. Socialdemokratiet ser frem til, at denne sag kan løses ved, at vi skaber miljørigtige arbejdspladser, der også er arbejdspladser med fremtid, og ikke bevarer arbejdspladser, der alligevel forsvinder af sig selv.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Der er fremsat nogle spørgsmål, som jeg føler mig forpligtet til at svare på.

Jeg vil godt først sige, at når jeg fremdrog spørgsmålet om Folketingets behandling af en sag, der ligger til afgørelse i Miljøankenævnet, så var det ud fra det skyldige hensyn, som jeg mener jeg er forpligtet til over for de instanser, der er sat til at afgøre sådanne sager. Miljøankenævnet er sat ind som en uvildig instans, der behandler sagen, og på nuværende tidspunkt kan man herfra gøre Ankenævnets uvildighed illusorisk.

Det er en alvorlig sag, og jeg vil sige til fru Margrete Auken, at det er det, fordi det bl.a. er første gang, Folketinget behandler et spørgsmål om lukning af en virksomhed. Det er en politisk afgørelse, javel, men det er også en politisk afgørelse, at dette Ting har overdraget Miljøankenævnet den opgave at træffe beslutning som uvildig instans i de sager, der bliver forelagt. Det var baggrun-

den for mit råd om at afvente behandlingen i Miljøankenævnet.

Der er stillet spørgsmålet, om risikoen ved denne virksomhed er af en sådan størrelsesorden, at den må gå foran andre virksomheder. Her er det nok rigtigt at henvise til, at Folketingets miljø- og planlægningsudvalg tidligere har modtaget en liste over de virksomheder i Danmark, som har indgivet foreløbige anmeldelser om risikobetonede processer. På denne liste findes virksomheder, som ud fra en umiddelbar betragtning har en beliggenhed, der gør deres forhold sammenlignelige med Dansk Sojakagefabriks. Hvad med dem? Derfor finder jeg det betænkeligt, at Folketinget nu eventuelt vil fastsætte et risikoniveau for en enkelt virksomhed uden samtidig at tage stilling til konsekvenserne af en sådan beslutning for adskillige andre virksomheder.

Der er rejst nogle spørgsmål af økonomisk art. Hr. Skrumssager Skau var inde på spørgsmålet, om det er en erstatningsfri regulering, der er tale om her, eller det er ekspropriation.

Der er i punkt 2 draget en anden ting frem, og det er spørgsmålet om miljøstøtten. Der står i punkt 2, at der ydes miljøstøtte efter miljøstøtteloven, hvis klorproduktionen flyttes til et andet sted i Danmark, og det fremhævede hr. Løvig Simonsen ret stærkt. Jeg må gøre opmærksom på, at det ikke er muligt, da miljøstøtteloven er midlertidig og kun gælder indtil den 1. januar 1987.

Der er også gjort opmærksom på forholdet angående skadesløshed for medarbejderne. Der må jeg sige, at der for mig at se stadig væk er et uafklaret problem, som jo nok må drøftes i udvalget. Hvis man på baggrund af nedlæggelsen af klorproduktionen bliver nødt til at nedlægge hele virksomheden, skal samtlige ansatte da holdes skadesløse? Hvad betyder det, og hvem skal betale, hvad det koster?

Til de direkte spørgsmål om erstatningens størrelse vil jeg gerne sige, at såfremt miljømyndighederne, i dette tilfælde Miljøankenævnet, som jo altså behandler sagen nu, beslutter, at betingelserne for hel eller delvis lukning af virksomheden er til stede, så vil en afgørelse herom ikke forpligte myndighederne til at udrede erstatning. Hvis man gennemfører en lukning nu ved en særlig lov herom, må det formodes, at et sådant ind-